

95

L Ö G

11. júní

um bráðabirgðatekjuöflun ríkissjóðs og jöfnunarsjóðs bæjar- og sveitarfélaga.

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmaeri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Til þess að standast útgjöld ríkisins 1939 og til þess að greiða tillag til jöfnunarsjóðs bæjar- og sveitarfélaga er ríkisstjórninni heimilt að afla tekna á þann hátt, er greinir hér á eftir.

2. gr.

Með því að leggja á tekjuskatt á árinu 1939 eftir þeim skattstiga, sem hér fer á eftir, í stað þess skattstiga, sem greinir í 6. gr. laga nr. 6 9. jan. 1935, um tekju- og eignarskatt:

Ef hinn skattskyldi hluti teknanna er undir 1000 kr., greiðist af honum 1%.									
Af	1000—	2000 kr.	skattsk.	tekjum	greiðast	10 kr.	af	1000 kr.	og 2 % af afg.
—	2000—	3000	—	—	—	30	—	2000	— 5 — — —
—	3000—	4000	—	—	—	80	—	3000	— 7,5 — — —
—	4000—	5000	—	—	—	155	—	4000	— 10 — — —
—	5000—	6000	—	—	—	255	—	5000	— 15 — — —
—	6000—	7000	—	—	—	405	—	6000	— 20 — — —
—	7000—	8000	—	—	—	605	—	7000	— 30 — — —
—	8000—	9000	—	—	—	905	—	8000	— 31 — — —
—	9000—	10000	—	—	—	1215	—	9000	— 31,5 — — —
—	10000—	11000	—	—	—	1530	—	10000	— 32 — — —
—	11000—	12000	—	—	—	1850	—	11000	— 33 — — —
—	12000—	13000	—	—	—	2180	—	12000	— 34 — — —
—	13000—	14000	—	—	—	2520	—	13000	— 35 — — —
—	14000—	15000	—	—	—	2870	—	14000	— 36 — — —
—	15000—	16000	—	—	—	3230	—	15000	— 37 — — —
—	16000—	18000	—	—	—	3600	—	16000	— 38 — — —
—	18000—	20000	—	—	—	4360	—	18000	— 39 — — —
—	20000—	22000	—	—	—	5140	—	20000	— 40 — — —
—	22000—	24000	—	—	—	5940	—	22000	— 41 — — —
—	24000—	26000	—	—	—	6760	—	24000	— 42 — — —
—	26000—	28000	—	—	—	7600	—	26000	— 43 — — —
—	28000	og þar yfir	—	—	—	8460	—	28000	— 44 — — —

Félög þau og stofnanir, er um ræðir í a-lið og c-lið 3. gr. laga nr. 6 9. jan. 1935, greiði þó aldrei lægri skatt en 5% af skattskyldum tekjum. Sama er um skattgjald samkv. 2. gr. sömu laga og skattgjald erlendra félaga.

Af skattskyldum tekjum þeirra félaga, er um ræðir í 3. gr. b-lið laga nr. 6 9. jan. 1935, greiðist 10%, ef skattskyldar tekjur þeirra nema 7000 kr. eða þar yfir.

Sá skattauki, sem lagður kann að verða á 6000 kr. skattskyldar tekjur eða þar yfir samkvæmt þessum lögum, skiptist í tvo jafna hluta, og skal öðrum hlutanum

varið til þess, sem talið er í 1. gr., en hinn hlutinn skal renna til fiskimálasjóðs, 95
og skal honum varið til þess að lána sjómönnum og verkamönnum, sem gerast 11. júní
þátttakendur í félagi til togarakaupa samkv. 5. gr. laga nr. 61 frá 31. des. 1937,
 $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ af tilskildu framlagi þeirra, gegn tryggingum, er fiskimálanefnd tekur gildar,
og gangi sjómenn og verkamenn í Reykjavík fyrir um fyrsta skip, sem þannig
verður keypt. Verði þessi hluti skattaukans ekki notaður að fullu samkvæmt fram-
anrituðu, rennur afgangurinn til byggingarsjóðs samkvæmt lögum nr. 3 9. jan. 1935,
um verkamannabústaði, í hlutfalli við skattauka þann, er innheimtur hefir verið
í hverju bæjar- eða sveitarfélagi.

3. gr.

Með því að innheimta á árinu 1939 gjald til rikissjóðs af vörum þeim, sem
fluttar eru hingað til lands og ekki eru undanþegnar því í þessum lögum. Gjaldið
skal greiða af innkaupsverði varanna, kominna um borð í skip, sem flytja á vör-
urnar hingað til lands. Skal hlutaðeigandi tollstjóri stimpla á þann hátt, er ræðir
um í lögum nr. 75 27. júní 1921, innkaupsreikninga yfir vörurnar með þeim hundr-
aðshlutum í gjald af innkaupsverðinu, sem hér greinir:

1. Með 2% stimplast reikningar yfir eftirtaldar vörur: Akkeri og akkerisfestar, bát-
ar, baðlyf, björgunartæki, blýsökkur, dráttartaugar fyrir plóga og herfi, fisk-
ábreiður, fiskilínur, fiskinet, fiskmottur, fiskpressur, forardælur, frystivélar, fræ
og trjáplöntur, grastó, hafragrjón, hafrar, hevvinnsluvélar, hrifur, hrifutindaefni,
hrisgrjón, húðir saltaðar, kjöttunnur og efni í þær, kjötumbúðir, landbúnaðarvél-
ar, ljáir og blöð, lóðarbelgir, lóðartaumar, lóðarteinar, lóðarönglar, lýsistunnur
og efni í þær, manilla, mjaltavélar, mótörvélar, netagarn, netakork, netakúlur,
olíulampar og tilheyrandi, plógar og herfi, prentpappír, prjónavélar, rúgmjöl,
rúgur, sáðvélar, saumavélar, sildarkrydd, sildartunnur og efni í þær, skip, skóflur
og landbúnaðarverkfæri allskonar, sláttuvélar, smávarningur á og til fata, svo
sem tölur, krókapör, smellur, spennur, leggingar, tvinni, snúrur og teygjubönd,
smjörpappír, umbúðastrigi, varahlutir til mótörvéla, veiðarfæri og efni í þau,
vélaolíur í tunnum og brúsum, vörpugarn, vörpuhlerar, vörpujárn og vörpur.
2. Með 8% stimplast reikningar yfir allar aðrar vörur en þær, sem tilgreindar eru í
1., 3., 4. og 5. tölulið greinar þessarar, eða eru sérstaklega undanþegnar sam-
kvæmt því, sem segir hér á eftir.
3. Með 10% stimplast reikningar yfir eftirtaldar vörur: Bifhjól, blákká, borðbún-
aður, annar en sá, er fellur undir 5. tölulið þessarar greinar. Burstavörur, bú-
áhöld allskonar, eldhúshöld allskonar, fólksflutningsbifreiðar, fægiefni alls-
konar, glervarningur, greiður, hreinlætisvörur allskonar, húsgögn og húsgagna-
hlutar, kaffi, lásar, skrár, lamir og tilheyrandi, leirvarningur, línsterkja, postu-
línsvarningur, ræstiduft, sápa allskonar, sápuþuft og spænir. Smávarningur úr
alpakka, aluminum, beikalít, beini, blýi, eir, hvítmálm, járn, látúni, málmblend-
ingi, steintegundum, tini og tré. Speglar, straubretti, straujárn, sykur, tau-
klemmur, taurullur, tausnúrur, tauvindur, vogir og tilheyrandi, þvottabretti og
þvottaefni allskonar.
4. Með 15% stimplast reikningar yfir eftirtaldar vörur: Fatnaður allskonar, band,
garn, kakaó, kryddvörur, sagó, skófataður, annar en gúmmískófataður.
Sýróp, te, vefnaðarvörur og vefnaður allskonar.
5. Með 30% stimplast reikningar yfir eftirtaldar vörur: Ávaxtamauk, ávaxta-
sulta, ávextir niðursoðnir, ávextir nýir, ávextir þurrkaðir, brjóstsýkur, grænmeti
niðursoðið, grænmeti nýtt, grænmeti þurrkað, gullvarningur, gull og silfur óunn-
ið, hljóðfæri og músikvörur, konfekt, leðurvörur, platinuvarningur, silfurvarn-
ingur, snyrtivörur, súkkulaði, úr og klukkur, vörur úr gull-, silfur- og platinu-
pletti.

Undanþegnar gjaldi þessu eru vörur þær, sem tilgreindar eru í auglýsingu um

- 95 viðskiptasamkomulag milli Íslands og sameinaða konungsríkisins Stórabretlands og Norður-Írlands, nr. 106 29. júní 1933, þó ekki lengur en sá samningur er í gildi. Ennfremur blöð, bækur, tímarit, áburðarefni, girðingarefni, kol, salt, steinolía, endursendar íslenskar afurðir, endursendar tómar umbúðir, notaðir heimilismunir manna, sem flytja vistferlum til landsins og hafa verið minnst eitt ár búsettir erlendis, og venjulegur farangur farþega.

Gjöld þau, sem greinir í 1.—5. tölulið hér á undan, skal einnig greiða af vörum þeim, sem innfluttar hafa verið fyrir 1. janúar 1938, en aðflutningsgjöld hafa ekki verið greidd af er lög þessi öðlast gildi.

Verði ágreiningur um það, hvaða vörur skuli taldar og ekki taldar til framan-greindra gjaldflokka, fellir fjármálaráðherra um það fullnaðarúrskurð.

Framangreind ákvæði raska að engu leyti gildandi lögum um verðtoll. Ákvæðin um sýning innkaupsreikninga í 1. gr. laga nr. 5 3. apríl 1928, svo og ákvæðin í gildandi reglugerð um verðtoll og ákvæði laga nr. 63 31. desember 1937 og 4. gr. laga nr. 132 31. des. 1935 skulu gilda, eftir því sem við á, um gjald samkvæmt þessari grein.

Sérstök skilagrein skal gerð fyrir gjaldi samkvæmt þessari grein. Fjármálaráðherra getur með reglugerð sett nánari fyrirmæli um greiðslu gjaldsins af vörum, sem sendar eru til landsins í pósti, og um annað, er snertir framkvæmd á ákvæðum greinarinnar, og má í reglugerðinni ákveða sektir fyrir brot á henni.

4. gr.

Með því að innheimta á árinu 1939 8 auru innflutningsgjald af hverjum lítra af benzíni, í stað þess innflutningsgjalds, sem ákveðið er í a-lið 1. gr. laga nr. 84 6. júlí 1932.

Að öðru leyti gilda ákvæði nefndra laga 6. júlí 1932 um innheimtu og endurgreiðslu innflutningsgjalds af benzíni samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar.

Þeim tekjuauka, sem leiðir af framangreindri hækkun innflutningsgjaldsins af benzíni frá því, sem það var eftir nefndum lögum frá 1932, skal varið til að greiða kostnað við lagning akvega og malbikun þjóðvega svo sem hér greinir:

1. Til malbikunar:

a. Elliðaárvegur	allt að	50000 kr.
b. Hafnarfjarðarvegur	— —	50000 —

2. Til akvega:

a. Til Suðurlandsbrautar	— —	63000 —
b. — Vatnsskarðsvegur	— —	36000 —
c. — Austurlandsvegur	— —	15300 —
d. — vega út frá Akureyri	— —	13500 —
e. — Ljósavatnsskarðsvegur	— —	4500 —
f. — Sogsvegur	— —	14400 —
g. — Steingrímsfjarðarheiðarvegur	— —	10800 —
h. — vega í Vestmannaeyjum	— —	2700 —
i. — Siglufjarðarskarðsvegur	— —	15570 —
j. — vega út frá Seyðisfirði	— —	2700 —
k. — Öxnadalssvegur	— —	5670 —

Það, sem ofangreindur tekjuauki kann að fara fram úr kr. 284320.00, leggist í sérstakan sjóð, er verði ráðstafað til lagningar Suðurlandsbrautar á árinu 1940.

5. gr.

Með því að innheimta á árinu 1939 með 11% viðauka alla skatta, tolla og önnur gjöld, sem greiða ber í ríkissjóð og falla í gjalddaga á árinu, og því einnig skatta og gjöld samkvæmt 2., 3. og 4. gr. laga þessara.

Framangreindu 11% gjaldi skal einnig bætt við aðflutningsgjöld af vörum, sem fluttar hafa verið til landsins fyrir 1. janúar 1938, en aðflutningsgjöld hafa ekki verið greidd af fyrir gildistöku laga þessara. 95 11. júní

Undanþegin viðaukagjaldi samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar eru útflutningsgjöld samkvæmt lögum nr. 63 23. jan. 1935, gjöld samkvæmt lögum nr. 25 9. jan. 1935 og aðflutningsgjöld af vörum þeim, sem tilgreindar eru í auglýsingu nr. 106 29. júní 1933, þó ekki lengur en samningur sá, sem þar er birtur, er í gildi.

Fjármálaráðherra setur nánari reglur um innheimtu viðaukagjaldsins samkvæmt þessari grein, svo og um skil á því í ríkissjóð.

6. gr.

Á árinu 1939 er ríkisstjórninni heimilt:

- a. að endurgreiða fiskveiðagufuskipun vörutoll af kolum, sem þau nota til fiskveiða í salt.
- b. að falla frá innheimtu vörutolls af salti.

Heimild þessi sé þó því aðeins notuð, að bæjar- eða hreppsfélög, sem hlut eiga að máli, eða fyrirtæki, sem rekin eru af þeim, veiti útgerðinni hliðstæð hlunnindi, að dómi ríkisstjórnarinnar, með lækkun á gjöldum.

Noti ríkisstjórnin heimild þessa, heimilast henni að hækka skatt- og tollviðauka þann, sem um ræðir í 5. gr. laga þessara, úr 11% í 12%.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1939.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sér að hegða.

Gjört á Sorgenfrihóll, 11. júní 1938.

Undir Vor konunglega hönd og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Eysteinn Jónsson.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 27 1. febr. 1936, um iðnaðarnám.

96

11. júní

Vér Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Slésvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þéttmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vér staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

1. gr. laga nr. 27 1. febr. 1936 skal orða svo:

Þegar iðnaðarmenn taka nemanda til þess að kenna iðn sína, er þeim skylt að gera við hann skriflegan námssamning. Skal hlutaðeigandi lögreglustjóri rita á samninginn vottorð sitt um, að hann sé samkvæmur fyrir mælum laga þessara, og enn fremur skulu iðnaðarfulltrúar rita á hann vottorð sitt um, að hann fullnægi þeim skilyrðum, er þeir hafa komið sér saman um að setja um slíka samninga.

Iðnaðarfulltrúar skulu vera þrír og jafnmargir til vara, allir búsettir í Reykjavík, skipaðir af atvinnumálaráðherra til 3 ára í senn, einn samkvæmt tilnefningu lands-